

Benevolo Lectori Salutem!

Jdei első lapszámunk megjelenése nem csak a tavasz kezdetét, de közösségünk számára egy ünnepi év nyitányát is jelenti. A Magyar Orvosi Könyvtárak Szövetsége 2026-ban alapításának 30. évfordulójához érkezett. Sokat megélt közösségünk az idei tavaszon megáll egy pillanatra örülni, emlékezni. Időt adunk magunknak büszkén megélni azt, hogy 30 év múltával is létezzünk.

A jubileum évében médiafelületeinken is megjelennek az ünnep jegyei: kiadványunk címlapján és honlapunk nyitóoldalán is feltűnik a MOKSZ 30, tartalmukban is lassan kibontakoznak az ezzel kapcsolatos hírek. Az év csúcsrendezvénye általában is országos értekezletünk, most különösképpen ez lesz az év fénypontja – több okból is. E számunkban erről is részletesen írunk.

Ez az év más okból is kiemelt jelentőségű, hiszen idén ünnepli alapításának bicentenáriumát a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára. Számunkra felel meg, hogy ünnepeink

összeérnek – még ha részünkről szerényebb számok jelzik is az alapítás évfordulóját.

És hogy folytassuk a jeles alkalmak felsorolását, ünnepi ruhába öltözött kiadványunk helyet ad egyéb jelentős, hivatásunkat meghatározó néhány könyvtár, vagy fenntartóik évfordulóinak is.

Ezúttal a Gottsegen György, Petz Aladár és Flór Ferenc nevét viselő kórházainkról emlékezünk meg, ott dolgozó kollégáink segítségével.

A tavasz ápolóinkat is köszönti. Februárban a Magyar Ápolók Napján Kossuth Zsuzsannára emlékezünk, májusban, az Ápolók Nemzetközi Napján pedig Florence Nightingalere. E lapszámunkban most utóbbi kapcsán adunk hírt egy autentikus tárlatvezetésről, ahová az írás szerzője személyes meghívást kapott. Hogy milyen okból, a cikket elolvasva arra is fény derül.

Az ünnepek között azért a dolgozó hétköznapiokról is hírt adunk. Most egyszekszárdi továbbképzésről és annak visszhangjáról számolunk be. Hírt

adunk egy másik képzésről is, amely napjaink egyik trendi témája, az AI köré szerveződött.

Fontos, hogy a hazai mellett a nemzetközi szakajót is figyelemmel kísérjük, kövessük és hasznosítsuk a külföldi trendeket, hogy mindennapi munkánkba beépíthessük belőlük a számunkra is használható tudást. A nyitottság, tájékozottság értékes befektetés magunk és a hozzánk forduló felhasználók szempontjából is.

Elődeink emlékezetét őrizni nemes és fontos feladatunk, hiszen nyomdokaikon haladunk valamennyien. Követni őket, de legalább emlékezni rájuk minket is felemel. Ezért idézzük fel időről időre egy-egy ilyen előd – e lapszámunkban Marton János, a SZOTE Egyetemi Könyvtárának egykori igazgatója, a tudománymetria hazai, sőt nemzetközi hírű szaktekintélyének – szakmai és emberi értékeit.

Decemberben jeleztük, hogy szeretnénk méltó búcsút venni Dr. Szabó Sándor ny. tanszékvezető főiskolai docenstól, akinek halálhíre akkor

lapzártánk után érkezett. Ezért most, ígéretünk és lelkiismeretünk szerint veszünk búcsút Tanár Úrtól, méltatva gazdag életútját és tiszteletre méltó egyéniségét.

Tavasz van, ezt lassacskán mindannyian érezzük és látjuk. A természet feléled, friss rügyeiből új élet születik, az emberek szíve is felmelegszik és szárba szökken a szerelem. Ennek tudományos, némi pikantériával is fűszerezett, ám igen alapos, részletes történetét tárja elénk Orvoslástörténet rovatunk szerzője. Ez is ünnep – az Élet, az újjászületés diadala.

Kívánom, hogy szövetségünk minden tagjának része legyen a jubileumi év örömeiben és abban a felemelő érzésben, hogy teljes jogú tagja ennek a sok viharban megedzett közösségnek!

Gacsályi-Tölgyesi Ágnes
főszerkesztő, a MOKSZ elnöke